

הגברים הישראלים הם בעלי יצרים עזים - יש להם

הנשים לא יראו אותם עושים זאת. אבל באמצע השבוע הם חוזרים — לבדם. ואז זה מתחיל להיות שמח כאן. מה שמתחיל, נגמר בשעות הקטנות של הלילה, אחרי שהגבר המצוי ביזבז עליה הון תועפות: הם מוציאים עליה, לפעמים, חמש מאות לירות ללילה, מתפארת גודרון בסיפוק עצמי. סכומים אלה הפכו את נהגת המונית ל- שעבר, שהיא אם לילה הגרה בפרנקפורט, למארהת'שיא התל'אביבית. ביחד עם אנה, אף היא אם ובעלת משפחה, ככשה גודרון את מקומן של מארחות זרות אחרות — שגא לדבר על הישראליות: "אותן אנו בכלל דוחקות לקרן זווית", היא אומרת בבוז.

★ ★ ★
"איתך אין לי מה לדבר!"
מי הם הישראלים האידאליים, מבחינתה של מארחת גרמניה?
 לא התחילים. בני 40-50 הם הקליינטים האידאליים, מספרת גודרון. כאלה שהיו כבר בגרמניה או זוכרים מהי ארץ זו. "אבל יש גם סיבה אחרת: גברים כאלה הם, בדרך כלל, אנשי-עסק עם כסף טוב. למעלה מזה — הם פורשים מן העסקים ולצעירים יש, כמובן, הרבה פחות ממון." בעיניה של גודרון, הישראלים הם מקורי פרנסה טוב מאוד — וגם חברה משעשעת. הם מנסים, כמובן, להיכנס איתי למיטה, היא מספרת. "אבל גם מעבר לזה, הם נעים מים לשיחה. שואלים אותי המון על גרמניה, מביעים את דעתם, ובדרך כלל הם חביבים. רק פעמיים, מאז הגעתי לחלאביב, לפני ארבעה חודשים, קרה לי שקליינט יעזוב

מניות, במקום האיטלקיות, הצרפתיות והס' קאנדינביות המסורתיות, ששיעשעו עד כה את לקוחות-הבארים, ושיכנעו אותם לשתות עוד כוסית ועוד כוסית. וכך הפכה גרמניה למקור ראשון במעלה בענף הייבוא החי והתוסס ביותר: יבוא המארחות והחשפניות.

★ ★ ★
"חמש מאות לירות ללילה!"

אבי מחדשי האופנה הגרמנית הוא בעל מועדון צברה, קובה זילברנג, בעל עבר ארוך ומפואר בעסקי-סטריפטז'ו ושע' שועים, שקם יום אחד והחליט שאם ישראל מקבלת שילומים מגרמניה — היא יכולה לקבל גם נקבות.

היה זה, מסתבר, חישוב פיקחי ביותר: כאשר הגיעה גודרון-דניס, גרפיקאית לפי מיקצועה שהפכה מארחת ונערות-סטריפטז'ו — השתנה הנוף של צברה מהקצה לקצה. "ביום שישי ושבת באים הנה בעיקר זוגות נשואים", מלגלת גודרון. "ואז אין הבעלים מעיזים אלא לקרוץ, מן הצד, ש'

נערות גרמניות מעדיפות ישראלים, על אדמתן — והגבר הישראלי מעדיף לבלות עם גרמניות, על אדמתו.

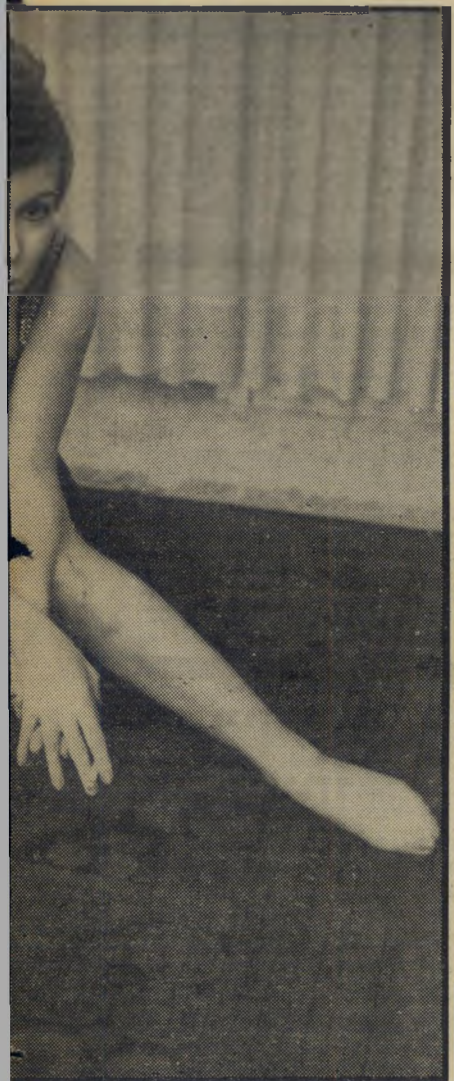
כך, לפחות, סבורות שתיים שצריכות בעצם לדעת: גודרון ("דניס") הארבר (22), ואנה לורה (22), העובדות כמארחות בבאר תל-אביב.

טוענת גודרון, הנחשבת כיום למארהת המצליחה ביותר והמשכרת הכי יפה בכל הארץ: "זה עניין של משיכה הדדית. הישראלי אוהב את הגרמניות. בייחוד כשהן יפות כמוני."

"כשהוא ניכנס לבאר, טוענת הנערה השחרחרת, החייכנית, ובעלת העיניים הפיק' היות, "הוא מברר מייד מאיפה את. ואם את מגרמניה — הוא לא יעזוב אותך כל הלילה. כי הוא יודע שאצלנו נעים יותר, משעשע יותר."

יתכן שזוהי גם הסיבה מדוע החלו ה- אמרגנים ובעלי מועדוני-הלילה להביא גר-

אני מעדיף

אותי, כשנודע לו שאני מגרמניה. אחד מן השניים אמר לי: "איתך אין לי מה לדבר!" אבל זה באמת היה מיקרה נדיר. לעומת זאת, שכחים מאוד מיקרים של קליינטים שמתקשרים למארחת מגרמניה: "אחד כזה נהג לבוא אלי ערב-ערב", נזכרת גודרון. "הוא הוציא מאות שמנות ורבות, עד שאושפזתי בבית-חולים, לשם ניתוח, ואז לא מצא אותי כמה ימים — והפסיק לבוא."

★ ★ ★
"יותר טוב מזונה!"

תפקידה העיקרי של מארחת-באר הוא, בדרך כלל, לרמות: רובן שותות תה

הסטריפט'זאית

היחה לפי- נים אשת' איש, אם, גרפיקאית ונהגת-מונית. עכשיו היא מומחית למשקאות — וחשפנית מעולה.

צריכה לדעת כיצד לשכנע את הקליינט, ולהכריח אותו לעשות כל מה שהיא רוצה — מבלי שירגיש שזה מה שהיא עושה. כך טוענת הגרמניה, הקוצרת שיא של הצלחות בבארים הישראליים, כי "הישראלים משתגעים אחרי."

המומחית לישראלים, בחברת ה- בוס, קובה זילברנג, ורעייתו ריימוני. לדעתה, קובה הגון מאוד.